

Men det er jo helt klart, for man havde hørt ude i den store verden, at nu ville der bliver strammet gevaldigt på Danmarks lovgivning, men vi kan jo ikke hæfte det op på et rygte alene. Altså der må konkret lovgivning til, selvfølgelig, for ellers holder det jo ikke vand.

Så må jeg igen spørge integrationsministeren om det her med de tre forslag, som er bebudet. Jamen det er jo ikke tre forslag, vi behandler i dag, vi behandler kun ét. Lad os nu antage at Socialdemokratiet siger nej til det her. Vil det så betyde, at Socialdemokratiet ikke får nogen indflydelse på den integrationslov, som skal fremsættes til efteråret?

Kl. 15.30

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er min bøn til integrationsministeren, at han virkelig vil give et klart svar til hr. Kamal Qureshi, som hævder, at alle problemerne vedrørende de fremmede skyldes diskrimination fra danske borgeres side.

Og det er da virkelig mit håb, at ministeren vil sige noget om, at her har vi altså en engleagtig tålmodig dansk befolkning, sindig og tålmodig, som den danske befolkning er af natur, stillet over for i hvert fald grupper af muslimer, som truer deres børn til at lade være med at gifte sig med eller være kærestes med unge danskere, ofte med sådanne trusler, der betyder, at børnene er i livsfare; mennesker, som driver deres had så vidt – og der vil jeg faktisk sige at man virkelig ville kunne bruge ordet racisme – at de ikke engang vil ligge i jorden sammen med anderledes troende, når de er døde.

Det håber jeg da at ministeren vil svare på den tale om, at diskrimination fra danske borgeres side er årsag til alle problemerne.

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg skal gerne stille hr. Jesper Langballe tilfreds og sige til hr. Søren Søndergaard, at faldet i tilstrømningen af asylansøgere kom efter regeringens tiltræden. Det vil man også kunne se af de forklaringer, som bl.a. er kommet fra Røde Kors, som går ud fra som en selvfølge, at det er signalerne fra den nye regering, som har medvirket til at begrænse tilstrømningen.

Det følger jo også af, at tilstrømningen samtidig er steget i visse andre lande, så det tror jeg ikke der er nogen tvivl om. Men som fru Pia Kjærsgaard siger, så er det afgørende jo, hvad vi

faktisk vedtager her i Folketinget; det er jeg helt enig i.

Til hr. Kamal Qureshi: Der er elementer af diskrimination, og det kan vi ikke være bekendt. Det er sværere at få job med et fremmed navn end med et dansk navn, det kan vi ikke være bekendt, og det skal der tales rent ud om. Det er svært at forhindre, men der skal tales rent ud om det.

Men der er også andre barrierer; der er bl.a. de uddannelsesbarrierer, jeg talte om. Det danske arbejdsmarked er i forvejen meget stift, vi er meget velorganiserede, og de organiserede personalegrupper sidder og vogter skinsygt på hvem som helst, der vil vove sig ind på deres område med en lidt anderledes uddannelse; den institutionelle protektionisme på vores uddannelsessteder er uden ende.

Derfor er det, vi kommer med et lovforslag om at udstyre dette center for vurdering af udenlandske uddannelser med magt til at nedbryde barrierer, sådan at folk med anderledes kvalifikationer kan få en chance for at bidrage til det danske samfund og dygtiggøre sig.

Så vil jeg endelig nævne, at der mangler altså også incitamenter. Det er, tror jeg, især for udlændinge en fuldstændig horribel tilstand, at man får flere penge ved ikke at arbejde end ved at arbejde. Den tilstand er uholdbar, den vender vi tilbage til, når beskæftigelsesministeren kommer og vi skal drøfte hans forslag.

Det er igen en af de ting, man ikke slipper uden om, og hvis man siger, at vi vil gerne alt det andet, men vi vil ikke ændre ved, at man skal have flere penge, hvis man ikke arbejder, end hvis man arbejder, jamen så duer det hele bare ikke til noget.

Derfor er mit svar også til fru Pia Kjærsgaard, at når jeg siger, at såfremt man siger nej til centrale dele, så får man mindre indflydelse på resten, så gælder det det hele, både dette lovforslag og de andre og også det, der kommer til efteråret. Regeringen ser det som en sammenhæng, naturligvis.

Til sidst til hr. Søren Søndergaard – jeg kan næsten ikke huske, hvad spørgsmålet var, nu er han måske gået, nej, undskyld, han er her. Hr. Søren Søndergaard spurgte, hvordan jeg kan sige, at man kan have fordele af at trække sagen i langdrag, når... og så kom der et eller andet.

Kl. 15.35

Jeg nævnte, at ét af problemerne ved hr. Jørn Sjørnsens forslag om at sige, at efter 5 år skal man have permanent opholdstilladelse inklusive den